

عنوان مقاله:

مطالعه پدیدارشناختی راهبردهای فرهنگ پذیری کودکان کار افغانی (مورد مطالعه: مرکز حامی پرتو منطقه ۵ تهران)

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی دانشگاه فردوسی مشهد، دوره 21، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

صمد رسول زاده اقدم - دانشیار گروه مطالعات خانواده و زنان دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

الهام غنی زاده - دانشجوی دکتری جامعه شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خلخال، خلخال، ایران

مهرداد محمدیان - استادیار گروه جامعه شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خلخال، خلخال، ایران

خلاصه مقاله:

مهاجرانی که به شکل غیرقانونی از افغانستان به ایران می آیند از توانایی خاصی برخوردار نبوده و در کارهای رده پائین جامعه مشغول به کار می شوند. کودکان این مهاجران نیز به دلیل مشکلات اقتصادی خانواده هایشان مجبور به کار می شوند. در این راستا، هدف پژوهش حاضر فهم راهبردهای فرهنگ پذیری کودکان کار افغانی در ایران است. در پژوهش حاضر با بهره گیری از روش کیفی و رویکرد پدیدارشناختی، از تکنیک مصاحبه عمیق نیمه ساختاریافته برای جمع آوری اطلاعات پژوهش استفاده شده است. مشارکت کنندگان پژوهش را کودکان افغانی حاضر در مرکز حامی پرتو منطقه ۵ تهران تشکیل داده اند که با ۱۸ نفر از آنها مصاحبه صورت گرفته است. برای انتخاب مشارکت کنندگان از روش نمونه گیری هدف مند با حداکثر تنوع استفاده شد. داده ها با استفاده از روش ماستاکاس مورد تحلیل قرار گرفته اند. یافته های پژوهش بیانگر آن است که راهبردهای فرهنگ پذیری کودکان کار افغانی عبارتند از: همانندسازی، جدایی یا انفصال، هماهنگی یا انطباق، حاشیه گزینی یا انزواطلبی. یکپارچگی رایج ترین شکل راهبرد فرهنگ پذیری است؛ چرا که به کودکان کار افغانی اجازه می دهد در عین پایبندی به هویت فرهنگی و ارزش های جامعه خویش، خود را با هویت و فرهنگ جامعه میزبان وفق دهند.

کلمات کلیدی:

فرهنگ پذیری، کودکان افغانی، کودکان کار، پدیدارشناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2008406>

